

Evanjeliu na Bielu sobotu: deň veľkého ticha

Dnes sa odporúča uctievať a rozjímať o obraze ukrižovaného Krista, Krista v hrobe alebo zostupujúceho k zosnulým, ako aj o obraze Sedembolestnej Panny Márie. Na Bielu sobotu sa neslávi svätá Omša, preto ani nie je evanjelium.

Na Bielu sobotu Cirkev zostáva pri Pánovom hrobe, rozjíma o jeho umučení a smrti, o jeho zostúpení k zosnulým a v modlitbe a pôste očakáva jeho vzkriesenie.

Dnes sa Cirkev zdržiava od slávenia obety svätej Omše a necháva oltár holý, kým sa po slávnostnej vigílii alebo po nočnom očakávaní zmŕtvychvstania nebude môcť radovať z veľkonočných radostí, z ktorých hojnosti bude žiť päťdesiat dní.

Dnešná Biela sobota je, ako pripomenul pápež František, „dňom ticha: nad celou zemou je veľké ticho; ticho prežívané v plači a zmätku prvých učeníkov, otrasených potupnou Ježišovou smrťou“ (*Audiencia*, 31-III-2021).

Preto sa Cirkev v tento deň absolútne zdržiava obety svätej Omše. Prijímanie sa môže podávať len ako Viatikum a nie je dovolené sláviť manželstvo ani iné sviatosti okrem pokánia a pomazania chorých.

V túto Bielu sobotu sme pozvaní stáť pri Pánovom hrobe, rozjímať o jeho umučení a smrti, o jeho zostúpení k zosnulým a v modlitbe a pôste očakávať jeho vzkriesenie. Tento deň môžeme prežiť s Máriou, „aj Ona ho prežila v slzách, ale jej srdce bolo plné viery, plné nádeje, plné lásky“ (*Audiencia*, 31-III-2021).

Spolu s ňou očakávame tú chvíľu, keď sa v temnote Bielej soboty vynorí radosť a svetlo cez obrady veľkonočnej vigílie a slávnostný spev Aleluja.